

Notitser.

Arbejder-Ulykkesforsikringen i England.

I Aaret 1906 gennemførtes ved en ny Lov af 21. Decbr. (*Workmens compensation act*) en omfattende Revision af hele den engelske Arbejder-Ulykkesforsikring. Den nye Reform, der traadte i Kraft den 1. Juli i Aar og fra da af afløste den ældre paa dette Omraade gældende Lov af 1897, frembyder adskillige Træk af Interesse, hvorfor en Del fremtrædende Enkeltheder af den kortelig skal gengives i det følgende. Det maa paa Forhaand bemærkes, at man ikke ved den nytrufne Omordning af Ulykkesforsikringsvæsenet er slaaet ind paa nogen Løsning af den her foreliggende sociale Opgave ad Tvangsforsikringens Vej. Der er ikke sket nogen radikal Principforandring med Hensyn til det Grundlag, hvorpaa Ulykkesforsikringen i England har hvilet, siden den modtog sit første egentlig moderne Tilsnit ved den foregaaende Lov. Man har bygget videre paa det tidligere fastslaaede Grundlag og derved opnaaet et betydeligt praktisk Fremskridt. Af Ulykkesforsikringslovens forandrede Indhold skal saaledes fremhæves det tidligere indtrædende Tidspunkt for Arbejdernes Adgang til at kunne fremkomme med gyldige Skadeserstatningskrav mod Arbejdsgiverne, idet den udkrævede Tidsfrist, forinden Udløbet af hvilken ingen Skadeserstatning overhovedet beregnes at løbe og

Notitser.

Arbejder-Ulykkesforsikringen i England.

I Aaret 1906 gennemførtes ved en ny Lov af 21. Decbr. (*Workmens compensation act*) en omfattende Revision af hele den engelske Arbejder-Ulykkesforsikring. Den nye Reform, der traadte i Kraft den 1. Juli i Aar og fra da af afløste den ældre paa dette Omraade gældende Lov af 1897, frembyder adskillige Træk af Interesse, hvorfor en Del fremtrædende Enkeltheder af den kortelig skal gengives i det følgende. Det maa paa Forhaand bemærkes, at man ikke ved den nytrufne Omordning af Ulykkesforsikringsvæsenet er slaaet ind paa nogen Løsning af den her foreliggende sociale Opgave ad Tvangsforsikringens Vej. Der er ikke sket nogen radikal Principforandring med Hensyn til det Grundlag, hvorpaa Ulykkesforsikringen i England har hvilet, siden den modtog sit første egentlig moderne Tilsnit ved den foregaaende Lov. Man har bygget videre paa det tidligere fastslaaede Grundlag og derved opnaaet et betydeligt praktisk Fremskridt. Af Ulykkesforsikringslovens forandrede Indhold skal saaledes fremhæves det tidligere indtrædende Tidspunkt for Arbejdernes Adgang til at kunne fremkomme med gyldige Skadeserstatningskrav mod Arbejdsgiverne, idet den udkrævede Tidsfrist, forinden Udløbet af hvilken ingen Skadeserstatning overhovedet beregnes at løbe og

forfalde til Udbetaling er nedsat til et Minimum af en Uges Arbejdsudygtighed.

Dernæst bør nævnes det langt større Omfang, hvori der vil blive tilkendt de tilskadekomne Erstatning. Det er saaledes fastsat, at selv forsætlig Skadetilføjelse fra den skadelidendes egen Side begrundet Erstatning, naar Begivenheden drager enten Døden eller alvorlig og vedvarende Arbejdsudygtighed efter sig. Endvidere omhandler et særskilt Afsnit indgaaende Erstatning for Bedriftssygdomme, paadragne i Arbejdsmedfør. Reglen er, at den herved bevirkede Skade betragtes og behandles væsentlig i Analogi med egentlige Ulykkestilfælde. Loven selv indskrænker sig til kun at angaa 6 Slags forskelligartede Bedriftssygdomme, men træffer forsynligt en videregaaende Bestemmelse om, at samtlige her givne Regler eventuelt med dertil knyttede Lempelser anordningsmæssig kan udstrækkes til at omfatte ogsaa andre Bedriftssygdomme. I Forbindelse med det om disse Forhold anførte fortjener ligeledes at bemærkes, at Loven paa dette Punkt gør Skridt til Indførelse af Tvangsforsikring. Herom bestemmes nemlig blandt andet, at hvor et simpelt Flertal af Arbejdsgivere har forsikret mod de eventuelle Følger af ovennævnte Risiko i en i dette Øjemed oprettet Forsikringsanstalt, tilkommer der i saa Fald med dennes eget Samtykke Indenrigsministeren en fakultativ Beføjelse til paa egenhændig truffne Vilkaar at paabyde ogsaa de øvrige Arbejdsgivere i vedkommende Industri at tiltræde Forsikringen. Et Paalæg af nævnte Art kan dog ikke udstedes med nogensomhelst bindende Retsvirkning, forinden det forud har modtaget Parlamentets Bekræftelse ved Lov (private bill). Angaaende Udstrækningen af Lovens Virkekreds er Forholdet i afgjort Modsætning til tidligere ordnet saaledes, at den er bleven udvidet til praktisk talt at gælde universelt, derved at principielt alle Kategorier af de i fast (kontraktmæssig) Stats-, kommunalt eller privat Tjenesteforhold staaende Personer, hvis aarlige Indtægt ikke overstiger 250 £, eller hvis Tjenesteforhold ikke er af rent

tilfældig Natur, er inddragne under Lovens Beskyttelse alene med Undtagelse af dem, den udtrykkelig nævner som udelukkede. Til disse sidste henhører nu væsentlig kun hjemmeboende Familiemedlemmer samt husindustrielle. Soldater og Matroser af Hær og Flaade falder ligeledes udenfor de her omhandlede Bestemmelser, men for disse er der paa anden Maade draget Omsorg. Den anselige Rækkevidde, Loven som nævnt har opnaaet, har bevirket, at Antallet af de under den faldende Personer er bleven mere end fordoblet. Med Hensyn til Indgaaelse af private Kontrakter om Ordningen af Ulykkesforsikringsforholdet mellem Arbejdsgivere og deres Arbejdere, aabner Loven hine et omfangsrigt Spillerum til selv nøjere at afpasse det indbyrdes Forhold under større ønskelig Hensyntagen til individuelle Omstændigheder, end det ofte efter Loven vilde være muligt; men for at kunne afslutte saadanne Kontrakter med fuld Gyldighed udkræves en offentlig Anerkendelse ved Registrering, hvorved det maa godtgøres, at der bydes de vedkommende Arbejdere mindst lige saa store Fordele som de tilsvarende Bestemmelser i Loven, og at et Flertal af de nævnte Arbejdere ved hemmelig Afstemning har tilkendegivet at være stemte for deres Oprettelse. Herved maa dog bemærkes, at det ikke maa gøres til Betingelse for overhovedet at faa Arbejde, at nogen Arbejder skal gaa ind paa saadan Kontrakt, ejheller maa det formenes nogen igen at sige sig løs fra Forholdet. En vidtgaaende Bestemmelse, der tilsigter at yde navnlig Havne- og Lossarbejdere en mere betryggende Sikkerhed for Opfyldelsen af berettigede Erstatningskrav, de kunne fremsætte mod Ejeren af et hvilket som helst Skib, der overhovedet maatte befinde sig indenfor engelsk Jurisdiktionsomraade, indeholder Loven derved, at den indrømmer Toldvæsenet en udstrakt Beføjelse til, saalænge den søgte Erstatning ikke godvillig er sikret, at tilbageholde ethvert Skib, mod hvis i Udlandet boende Ejere der tilvejebringes grundet Formodning om, at de for Tilfældet i Egenskab af Arbejdsgivere er pligtige at efterkomme sligt Krav.

Sluttelig skal endnu blot nævnes, at Loven til Afgørelse af de under den opkomne Retstvister i vid Udstrækning sørger for, at disse kunne blive bilagte ved tvungen Voldgift. Denne Retsafgørelsesmetode tilsigtes navnlig fremmet ved særlige dertil indrettede Nævn, repræsenterende begge Parter i Forholdet, til hvilke selvstyrende Fagorganer Indenrigsministeren helt eller delvis kan overdrage den dømmende Magts Kompetence i Ulykkesforsikrings-spørgsmaal. Derved vil hele Lovens Administration blive i høj Grad simplificeret og mere populær.

A. van Mehren Levinsen.